

sættelse som nævnt, ikke kan få dobbelt løn. Det er dog forudsat, at rådighedslønnen ikke kan beskæres med et større beløb, end lønnen i den nye ansættelse udgør.

Midlertidigt ophør af udbetaling af rådighedslønnen betyder, at hvis den pågældendes beskæftigelse ophører inden for 3-års-perioden, vil rådighedslønnen blive udbetalt for den resterende periode, indtil der er gået 3 år fra afskedstidspunktet, eller indtil den pågældende fylder 67 år, eller indtil den pågældende skulle være fratrådt på grund af alder, hvorefter pågældende overgår til pension.

Tilsvarende foreslås det i stk. 4, nr. 3, at udbetalingen af rådighedsløn midlertidigt kan ophøre, hvis en tjenestemand, der er afskediget med rådighedsløn, ansættes i et aktieselskab, der ved en opgaveomlægning har overtaget de opgaveområder, hvor tjenestemanden tidligere var ansat. Det er ikke en forudsætning for anvendelse af bestemmelsen, at den tidligere tjenestemand beskæftiges med præcis de samme arbejdsopgaver eller i præcis de samme funktioner som under tjenestemandansættelsen. Det forudsættes dog, at der er tale om beslægtede arbejdsopgaver, som tjenestemanden ville være forpligtet til at varetage i henhold til tjenestemandslovens §§ 12 og 13.

Tjenestemænd, der er udnævnt i deres stilling inden 1. juli 1969, er omfattet af reglerne i lønnings- og pensionsloven fra 1958, hvilket betyder, at de pågældende, hvis de afskediges, fordi deres stillinger nedlægges, er berettiget til ventepenge i stedet for rådighedsløn.

For at sidestille personer, der får ventepenge, med personer, der får rådighedsløn, foreslås det, at de foreslåede bestemmelser i stk. 3 og 4 skal finde tilsvarende anvendelse for udbetaling af ventepenge.

Bestemmelsen viderefører det princip, der er indeholdt i det gældende stk. 2.

Øvrige ændringer i bestemmelsen er af redaktionel karakter.

Til nr. 2

Forslaget er en følge af forslaget i nr. 3.

Til nr. 3

Det foreslås, at der indføres bestemmelser i tjenestemandsløven om ansættelse af nordiske statsborgere på tilsvarende vilkår som tjenestemænd.

Efter tjenestemandslovens § 58 c, der blev indsat ved lov nr. 384 af 13. juni 1990, kan finansministeren efter indhentet udtalelse fra Lønningsrådet bestemme, at personer, der ansættes i staten, folkeskolen eller folkekirken i henhold til De Europæiske Fællesskabers regler om arbejdskraftens frie bevægelighed, ansættes på tilsvarende vilkår som tjenestemænd.

Endvidere kan finansministeren efter tjenestemandspensionslovens § 19, stk. 2, der blev indsat ved lov nr. 383 af 13. juni 1990, efter indhentet udtalelse fra Lønningsrådet bestemme, at de pågældende EF-statsborgere i pensionsmæssig henseende behandles efter reglerne i tjenestemandspensionsloven.

Tjenestemandsløven indeholder ikke en bestemmelse om ansættelse af nordiske statsborgere svarende til § 58 c. Derimod kan finansministeren efter tjenestemandspensionslovens § 19, stk. 1, efter indhentet udtalelse fra Lønningsrådet bestemme, at statsborgere i de øvrige nordiske lande, der har ansættelse i staten, folkeskolen og folkekirken på tilsvarende vilkår som tjenestemænd, i pensionsmæssig henseende behandles efter reglerne i tjenestemandspensionsloven.

De nordiske statsborgere, der er omfattet af tjenestemandspensionslovens § 19, stk. 1, er ikke undergivet tjenestemandsløvens bestemmelser om disciplinærfølgning, og de har ikke krav på rådighedsløn ved nedlæggelse af stillingen. Efter Finansministeriets opfattelse bør nordiske statsborgere imidlertid på disse områder sidestilles med tjenestemænd og med EF-statsborgere, der er omfattet af tjenestemandslovens § 58 c.

Forslaget indebærer, at finansministeren efter indhentet udtalelse fra Lønningsrådet kan bestemme, at statsborgere i de øvrige nordiske lande, der ansættes i staten, folkeskolen eller folkekirken, ansættes på tilsvarende vilkår som tjenestemænd, herunder tjenestemandsløvens kapitel 4 om suspension, disciplinærfølgning og injuriersøgsmål, § 32 om rådighedsløn ved nedlæggelse af stillingen samt kapitel 12 om Tjenestemandstretten.

De pågældende forudsættes udnævnt af vedkommende minister eller den, ministeren ved bekendtgørelse i henhold til tjenestemandsløvens § 3 har overladt udnævnelseskompetencen til, eller af den myndighed, som i øvrigt udnævner tjenestemænd. Kapitel I i lov nr. 173 af 28. april 1971 om kongelig udnævnelse af visse tjenestemænd finder dog ikke anvendelse i disse tilfælde.

Bestemmelsen vil ikke blive anvendt ved ansættelse i stillinger, som efter danske regler besættes på andre vilkår end tjenestemandsvilkår, f.eks. ansættelse i henhold til overenskomst.

Forholdet mellem tjenestemandsløvens § 58 c, tjenestemandspensionslovens § 19, stk. 2, og grundlovens § 27 er behandlet i Folketingets Arbejdsmarkedsudvalgs betænkning af 16. maj 1990 (Folketings-tidende 1989-90, Tillæg B, spalte 1359).

Til § 2

Det foreslås, at loven træder i kraft dagen efter be-